

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 353/2020-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. júla 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. Igorom Cibulom, Hrabový chodník 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 TdoV 8/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. apríla 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 TdoV 8/2018 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len „špecializovaný súd“) č. k. PK-1T 14/2007-19126 z 9. augusta 2016 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho sp. zn. 4 To 1/2017 z 11. apríla 2018 (ďalej spolu len „odsudzujúce rozsudky“) bol sťažovateľ za tam uvedené skutky odsúdený na súhrnný výnimočný trest odňatia slobody na doživotie. Sťažovateľ napadol odsudzujúce rozsudky dovolaním doručeným špecializovanému súdu 7. septembra 2018, o ktorom sa pred najvyšším súdom vedie napadnuté konanie. Podľa tvrdenia sťažovateľa najvyšší súd v napadnutom konaní ku dňu podania ústavnej sťažnosti nerozhodol.

2.1 Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti uviedol, že 17. decembra 2019 podal najvyššiemu súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sťažnosť na prietahy v dovolacom konaní. V odpovedi na jeho sťažnosť sp. zn. Spr 51/20 z 31. januára 2020, ktorej súčasťou bolo aj vyjadrenie predsedu senátu najvyššieho súdu, podpredsedníčka najvyššieho súdu vyhodnotila sťažnosť na prietahy v konaní ako nedôvodnú. Predseda senátu 1 TdoV uviedol, že v napadnutom konaní boli v zmysle dovolania sťažovateľa a ďalších dvoch obvinených postupne pripojené dva trestné spisy najvyššieho súdu a koncom roka 2019 došlo k zmene senátu 1 TdoV v osobe sudcu spravodajcu.

2.2 Sťažovateľ je presvedčený, že pripojenie spisov nie je úkon právne ani fakticky náročný a nemôže byť na jeho ujmu, že najvyšší súd „*neurobil za 12 mesiacov žiadny relevantný úkon*“. Podľa názoru sťažovateľa „*nekonaním NS SR o jeho dovolaní*“ boli porušené jeho v bode 1 označené práva.

3. Na základe skutočností uvedených v ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nálezom,

v ktorom vysloví, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom najvyšším súdom pod sp. zn. 1 TdoV 8/2018 porušené boli a prikáže najvyššiemu súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov. Súčasne sa sťažovateľ domáha priznania náhrady trov konania.

II.

Právomoc ústavného súdu, relevantná právna úprava a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

8. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré sú podané navrhovateľom bez právneho zastúpenia podľa § 34 a § 35 zákona o ústavnom súde a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (§ 37 zákona o ústavnom súde), návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávnenou osobou, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

9. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

11. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

12. Predmetom ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 TdoV 8/2018, ktorý dosiaľ nerozhodol o jeho dovolaní.

13. Vychádzajúc z podanej ústavnej sťažnosti a jej príloh, ústavný súd zistil, že napadnuté konanie sa na najvyššom súde začalo 11. októbra 2018, keď mu bol doručený spis špecializovaného súdu vedený pod sp. zn. PK-1T 14/2007, a 14. marca 2019 a 3. júla 2019 boli k veci pripojené ďalšie dva spisy. Dňa 11. novembra 2019 bol vo veci určený nový sudca spravodajca a člen senátu 1 TdoV vzhľadom na prerušenie výkonu funkcie pôvodného sudcu spravodajcu.

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, pozn.) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

15. Ústavný súd ďalej poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02), podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať

predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

16. Ústavný súd posúdil ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú. Podľa názoru ústavného súdu obdobie, počas ktorého sa vedie napadnuté konanie, sa zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že obdobie 18 mesiacov (od 11. októbra 2018 – postúpenie dovolania s'ťažovateľa najvyššiemu súdu do 3. apríla 2020 – podanie ústavnej s'ťažnosti), možno so zreteľom na rozsah spisového materiálu (podľa informácie poskytnutej najvyšším súdom má spis celkovo 340 zväzkov) a s tým súvisiacu skutkovú zložitosť veci, považovať ešte stále za taký časový úsek, ktorý nevykazuje v okolnostiach prejednávanej veci významné priet'ahy v konaní o podanom dovolaní. Liknavý prístup súdu je *ipso facto* samozrejme jav nažiadúci, na druhej strane je to však aj starostlivé a pedantné štúdium príslušného spisového materiálu (niekedy viac rozsiahleho a inokedy menej), ktoré vždy a za každých okolností nevyhnutne predchádza rozhodnutiu, ktoré chce mať ambíciu byť spravodlivé. Na súdy je prirodzene potrebné naliehať, aby postupovali rýchlo a včas, pričom inak tomu nemá dôvod byť ani v tomto prípade. Na druhej strane však bez povšimnutia nemôže byť ponechaná skutková náročnosť veci (prejavujúca sa zvyčajne priamo úmerne v rozsahu spisového materiálu), ktorá spolu s dôvodmi dovolania vytvára pomyselnú cestu, po ktorej príslušný súd musí prejsť (samotný s'ťažovateľ isto legitímne očakáva, že ju súd bez skratiek prejde). A čím je cesta dlhšia, tým je časovo náročnejšie ju celú zdolať. I keď tento kondicionálny sylogizmus nemožno použiť ako absolútny argument na ospravedlnenie akejkoľvek dĺžky konania, v okolnostiach prejednávanej veci ústavný súd konštatuje, že vo vzťahu k už uvedených záverom nemožno konštatovať, že by popísaným konaním a postupom

dovolacieho súdu v tomto štádiu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa garantovaného v označených článkoch ústavy alebo dohovoru.

17. Preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

18. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v petite jeho ústavnej sťažnosti.

19. V závere ústavný súd dopĺňa, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok v prípade, že by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik zbytočných prietáhov, predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu